

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

05 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători

Liliana Catan, Ion Guzun,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătorei Strășeni din 20 martie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, declarat de avocatul Boris Druță în numele inculpatului

Bulat Ion.

<i>instanța de fond:</i>	<i>Termenul de examinare, 25.09.2017 – 20.03.2018,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>18.04.2018 – 10.05.2018, 11.01.2019 – 11.03.2019,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>20.06.2018 – 27.11.2018, 25.04.2019 – 05.06.2019.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Strășeni din 20 martie 2018, Bulat Ion a fost condamnat în baza art. 290 alin. (1) Cod penal la 190 de ore muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Instanța de fond a constatat că, la 05 iulie 2017, în timpul efectuării percheziției autorizate la domiciliul lui Bulat Ion, situat în raionul xx, s. Cojușna, str. xx nr. xx, a fost depistat și ridicat un cartuș, care conform Raportului de constatare tehnico-științifică nr.34 /12/1-R-4106 din 26 iulie 2017, se atribuie la categoria munițiilor, și este cartuș de calibrul 7,62 x 25 mm, cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal moale confecționat industrial, în anul 1954, în Republica Populară Română, destinat pentru tragere din pistoale de tipul TT, CZ-52, din pistoale mitralieră și la următoarele arme străine: pistolul chinez de tip 51, pistoale-

mitralieră: chineze de tipul 50, 54, 64, iugoslav M 57, coreean de tipul 49, iranian M-52, vietnamez K50M și din alte arme de acest calibrul. Cartușul de calibrul 7,62 x 25 mm, este util pentru tragere.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina, explicând că colaboratorii de poliție, în urma efectuării percheziției la domiciliul său, au găsit și ridicat un cartuș pe care el cu aproximativ 4-5 ani în urmă l-a procurat de la piața situată pe str. Ștefan cel Mare din mun. Chișinău, de la un bătrân, cu scopul de a-și confecționa un breloc pentru chei. Nu a cunoscut că acel cartuș este cu praf în el, deoarece vânzătorul nu l-a anunțat despre aceasta.

Totodată, vinovăția acestuia este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorii Bulat Dumitru și Bulat Mariana, au declarat similar că inculpatul este feciorul lor. În vara anului 2017, în urma efectuării unei percheziții la domiciliul lor, polițiștii au găsit și ridicat un cartuș pe care Bulat Ion, cu aproximativ 4-5 ani în urmă, l-a procurat cu scopul de a-și confecționa un breloc pentru chei.

Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.34 /12/1-R-4106 din 26.07.2017, cartușul prezentat la examinare se atribuie la categoria munițiilor, și este cartuș de calibrul 7.62 x 25 mm, cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal moale confecționat industrial, în anul 1954, în Republica Populară Română, destinat pentru tragere din pistoale de tipul TT, CZ-52, din pistoale mitralieră și la următoarele arme străine: pistolul chinez de tip 51, pistoale-mitralieră: chineze de tipul 50, 54, 64, iugoslav M 57, coreean de tipul 49, iranian M-52, vietnamez K - 50M și din alte arme de acest calibrul. Cartușul de calibrul 7.62 x 25 mm, este util pentru tragere.

Conform procesului - verbal de examinare a imprimărilor audio-video, pe 05.07.2017, în timpul efectuării percheziției autorizate la domiciliul inculpatului, a fost depistat și ridicat un cartuș.

Potrivit informației eliberate de specialistul Serviciului supraveghere armament și activități licențiate din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, rezultă că în Registrul de stat al armelor deținute de Inspectoratul de Poliție Strășeni, inculpatul Bulat Ion, locuitor a s.xx din r-nul xx, ca posesor de armă de foc nu este înregistrat.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 290 alin. (1) Cod penal, ca păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75-77 Cod penal, că nu s-au stabilit circumstanțe agravante, cele atenuante fiind – că anterior nu a mai comis alte infracțiuni și nu a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv și infracțiunea săvârșită, se califică ca una mai puțin gravă, concluzionând că atingerea scopului pedepsei penale va fi posibilă fără al izola de societate, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității.

3. Avocatul Ion Gumeniuc, a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, ori să fie încetat procesul penal, deoarece fapta

incirminată, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al infracțiunii.

Apelantul a invocat că învinuirea adusă inculpatului este una abstractă și neclară, prin ce ultimului i-a fost încălcat dreptul la apărare, prevăzut de art.6§3 lit.a) a Convenției Europene pentru Drepturile Omului.

Conform art. 125 alin. (3) Cod de procedură penală, percheziția se efectuează în baza ordonanței motivate a organului de urmărire penală și numai cu autorizația judecătorului de instrucție, dar în dosar lipsește atât ordonanța organului de urmărire penală privind efectuarea percheziției, cât și încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea ei, fapt ce pune sub întrebare legalitatea efectuării percheziției.

La fel, în dosar se află doar copia neconfirmată prin ștampilă a procesului verbal de percheziție, din care reiese că percheziția a fost efectuată într-o altă cauză penală nr. 2017330246. Deci, din motiv că în dosar lipsește careva proces-verbal de examinare a documentelor originale și ridicare a copiei, în baza art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, copia procesului-verbal de percheziție urmează a fi recunoscută ca probă nulă, urmând a fi exclusă din dosar.

Ofițerul de urmărire penală care a efectuat percheziția, depistând și ridicând cartușul, nu a menționat în ce loc și în ce împrejurări el a fost descoperit, iar din copia procesului verbal de percheziție, rezultă că cartușul a fost ridicat, însă fără a fi împachetat și sigilat la locul percheziției, or, o astfel de mențiune în procesul-verbal de percheziție lipsește.

Organul de urmărire penală la efectuarea percheziției nu a respectat prevederile procesual penale cu caracter imperativ, care determină cu o claritate absolută procedura de efectuare a percheziției sau ridicare de obiecte, cât și datele care urmează a fi menționate în procesul-verbal de percheziție, pentru a putea fi considerată o probă admisibilă în cauza penală. Anume din aceste motive sunt dubii rezonabile în faptul, că expertului ar fi fost prezentate spre examinare anume cartușul ridicat de la domiciliul lui Bulat Ion, astfel raportul de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R 4106 din 26.07.2017 nu poate fi reținut ca o probă admisibilă, pertinentă, concludentă și utilă pe cauza penală.

Luându-se în considerație declarațiile inculpatului că el era ferm convins că cartușul nu era util pentru trageri, faptul că cartușul nu era ascuns ci permanent se afla la un loc vizibil, unde a și fost depistat, că percheziția a fost efectuată în scopul depistării și ridicării altor bunuri decât munițiile, consideră posibilă aplicarea prevederilor art. 290 alin. (3) Cod penal, care prevede că, persoana care a apreat de bună voie arma sau munițiile pe care le deținea fără autorizația corespunzătoare este liberată de răspundere penală.

În cazul, în care inculpatul ar fi știut că cartușul procurat de el este util pentru trageri și ar fi avut intenția directă de al păstra la domiciliul său, consideră că păstrarea unui singur cartuș nu prezintă careva grad de prejudiciabilitate, iar art. 14 Cod penal expres prevede, că infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 mai 2018, apelul a fost admis, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Bulat Ion a fost încetat, cu liberarea acestuia de răspundere penală pe art. 290 alin. (1) Cod penal, cu tragerea la răspundere contravențională în baza art. 55 Cod penal, fiindu-i stabilită sancțiunea cu amendă în mărime de 150 unități convenționale.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpatului este deplin dovedită și acțiunile lui urmează a fi corect încadrate în baza art. 290 alin. (1) Cod pena, ca păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare.

La caz, sunt întrunite în cumul condițiile pentru care este posibilă liberarea de răspundere penală cu tragerea la răspundere contravențională a inculpatului și anume: săvârșirea pentru prima oară a unei infracțiuni mai puțin grave și posibilitatea corectării lui fără a fi supusă răspunderii penale.

5. Procurorul în în procuratura de circumscripție Chișinău, Natalia Andronic, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și menținerea sentinței.

Recurenta a indicat că instanța de apel incorect a aplicat prevederile art. 55 Cod penal.

Drept temei pentru aplicarea art.55 Cod penal servește prezența cumulativă a următorilor indici: a) comiterea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave; b) și-a recunoscut vina; c) a reperat prejudiciul cauzat prin infracțiune; d) constatarea faptului că persoana poate fi corectată fără a fi supusă răspunderii penale.

Pe când, inculpatul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut-o nici la urmărirea penală, nici la examinarea cauzei în fond, iar prin apelul declarat a solicitat sa fie achitat din lipsa elementelor constitutive a infracțiunii prevăzute de art. 290 alin. (1) Cod penal, astfel nefiind îndeplinite condițiile pentru înlocuirea răspunderii penale, cu aplicarea sancțiunii contravenționale.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 27 noiembrie 2018, recursul a fost admis, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Instanța de recurs a statuat că instanța de apel, neîntemeiat a constatat în decizia sa că inculpatul întrunește cumulativ condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, fără a ține cont de faptul că acesta a solicitat să fie achitat și respectiv nu și-a recunoscut vinovăția, iar din textul dipozițiilor art. 55 Cod penal, rezultă că inculpatul trebuie să îndeplinească cumulativ toate condițiile descrise în conținutul acestui articol, inclusiv să-și recunoască vinovăția în comiterea faptei imputate.

7. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că prima instanță corect a stabilit situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite de acesta încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Cu toate că inculpatul a pledat nevinovat, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția lui în comiterea infracțiunii imputate, care a fost confirmată pe deplin prin:

declarațiile martorului Bulat Mariana, care a declarat că, în urma efectuării percheziției la domiciliul ei, de către colaboratorii de poliție, a fost depistat un cartuș care îi aparține fiului Bulat Ion. Acesta a fost procurat de el cu câțiva ani în urmă de la o piață din mun. Chișinău, și avea scopul să facă din el un breloc;

declarațiile martorului Bulat Dumitru, care a dat declarații similare cu ale martorului Bulat Mariana;

declarațiile martorului Gîncul Mihail, care a relatat că activează în calitate de meșter - vânzător la piața "Arbat" situată pe str. Ștefan cel Mare din or. Chișinău și nu a văzut ca pe teritoriul acestei piețe cineva să comercializeze careva cartușe sau alte muniții, iar în locul în care inculpatul Bulat Ion, indică că s-ar fi vândut muniții nu a fost niciodată persoana descrisă de acesta;

declarațiile martorului Calganova Nina, care a dat declarații similare cu ale martorului Gîncu Mihail și anume că nu a văzut pe nimeni să fi vândut în piața „Arbat” din mun. Chișinău careva muniții;

raportul de constatare tehnico-științifică nr.34 /12/1-R-4106 din data de 26.07.2017, rezultă că cartușul prezentat la examinare se atribuie la categoria munițiilor, și este cartuș de calibru 7.62 x25 mm, cu lovitură centrală, cu glonț cu miez din metal moale confecționat industrial, în anul 1954 în Republica Populară Română, destinat pentru tragere din pistoale de tipul TT, CZ-52, din pistoale mitralieră și la următoarele arme străine: pistolul chinez de tip 51, pistoale-mitralieră: chineze de tipul 50, 54, 64, iugoslav M 57, coreean de tipul 49, iranian M-52, vietnamez K -50M și din alte arme de acest calibru. Cartușul de calibrul 7.62x 25 mm, este util pentru tragere;

procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 24.08.2017, rezultă că inculpatul Bulat Ion, invocă faptul că a procurat cartușul de la piața „Arbat” situată pe bd.Ștefan cel Mare din or. Chișinău, cu aproximativ 4-5 ani în urmă, unde anterior era o gheretă și lângă aceasta vindea un moș cu barbă, iar toate bunurile pe care le avea pentru comercializare erau pe un covoraș, în afară de brichete și multe alte mărunțișuri;

procesul verbal de examinare a imprimărilor audio-video, din conținutul cărora rezultă că la 05.07.2017 în timpul efectuării percheziției autorizate la domiciliul inculpatului Bulat Ion, situat în r-nul Strășeni, s.Cojușna, str.Ion și Doina Aldea Teodorovici nr. 27, a fost depistat și ridicat un cartuș.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța a apreciat-o drept o metodă de apărare, în scopul de a se eschiva de răspundere, deoarece ele sunt combătute prin probele administrate în cadrul ședinței de judecată.

Nu a fost constată nicio încălcare a drepturilor inculpatului în instanța de fond, ori, fiind verificat ansamblul de probe ce au fost administrate în conformitate cu prevederile de procedură penală, nu au fost depistate careva încălcări de procedură la acumularea probelor, sau încălcări a drepturilor și intereselor inculpatului, ceea ce denotă faptul că argumentele invocate sub aspectul vizat, urmează a fi respinse.

Totodată, inculpatul, considerându-se afectat într-un drept prevăzut de lege, nu a contestat legalitatea actelor procedurale îndeplinite nici de către de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și, la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei, nu a avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că acestea sunt legale.

Din care motiv, urmează a fi respinse și argumentele invocate de către avocatul inculpatului în ceea ce privește că cele invocate de procuror nu corespund stării de fapt, și organul de cercetare penală a ignorat prevederile legale obligatorii prin faptul că nu au fost prezentate probe concludente și pertinente în vederea demonstrării vinovăției inculpatului, nefiind plauzibile și purtând un caracter declarativ.

Nefondate sunt și motivele părții apărării referitor la faptul că învinuirea adusă inculpatului, nu este clară și întemeiată.

Or, atât ordonanța de învinuire, cât și rechizitoriul corespund rigorilor prevederilor art. 281, 296 Cod de procedură penală și art. 6 CEDO, care prevede că orice persoană acuzată de o infracțiune are ca minimum dreptul să fie informată în cel mai scurt timp, într-o limbă pe care o înțelege și de o manieră detaliată asupra naturii și cauzei acuzării împotriva sa. Așadar actul de învinuire, cât și de sesizare a instanței corespund rigurozității dispozițiilor legale ce impun ca învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă.

La aplicarea pedepsei inculpatului, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, și a ținut cont de cele trei principii care stau la baza individualizării pedepsei, că aceasta trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. Astfel că sancțiunea aplicată inculpatului este legală, echitabilă și individualizată.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 290 alin. (1) Cod penal pentru care legea penală (în vigoare la momentul comiterii faptei) prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 300 la 600 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 3 ani, iar din interpretarea sistemică a prevederilor art. 290 alin. (1) Cod Penal și art. 16 alin. (5) Cod penal infracțiunea incriminată inculpatului se califică ca infracțiune mai puțin gravă. Careva circumstanțe atenuante sau agravante, potrivit art. 76, 77 Cod penal, în privința inculpatului nu au fost reținute.

La fel, la stabilirea tipului și mărimii pedepsei, instanța de judecată corect a luat în considerare gradul și caracterul pericolului social al faptei, motivul și scopul celor comise, personalitatea inculpatului, caracterul prejudiciabil și mărimea daunei cauzate, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea și influența pedepsei asupra corectării inculpatului.

Instanța de fond motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, relevând în cuprinsul sentinței circumstanțele cauzei, persoana inculpatului și, corect a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă fără a-l izola de societate, stabilindu-i pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, cu atât mai mult că și dânsul a fost de acord cu aplicarea unei astfel de pedepse.

Scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului, va fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, în limitele stabilite de prima instanță, or, aplicarea unei alte pedepse, nu va fi nici rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta, de rând ce inculpatul anterior nu a mai comis alte infracțiuni, nu a fost condamnat, la locul de trai se caracterizează pozitiv, a comis pentru prima dată o infracțiune mai puțin gravă.

8. Avocatul Boris Druță, a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul indică că inculpatul a fost pus sub o învinuire pe care nu a comis-o, prin ce a fost lipsit de dreptul la apărare, drept prevăzut de art. 6 alin. 3 al Convenției Europene pentru apărarea drepturilor fundamentale ale Omului.

În cauză a fost încălcată procedura legală de efectuare a percheziției, deoarece lipsește atât ordonanța organului de urmărire penală privind efectuarea percheziției, cât și încheierea judecătorului de instrucție privind autorizarea ei, existând doar o copie neconfirmată prin ștampilă a procesului verbal de percheziție, prin ce au fost încălcate prevederile art. 94 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Raportul de constatare tehnico-științifică nr.34 /12/1-R-4106 din 26.07.2017, s-a efectuat fără a se cunoaște concret dacă e vorba de cartușul care l-a cumpărat Bulat I. în calitate de breloc-suvenir, sau altul.

Declarațiile martorilor Gîncu Mihail și Calaganova Nina nu pot fi luate în considerație ce ar confirma vina inculpatului.

În cazul dat, nevinovăția lui Bulat I. este evidentă.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427, p. 2, 6) Cod de procedură penală.

9. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanțe de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11/1 Cod de procedură penală, eroarea gravă de fapt este stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat în drept pe , avîndu-se în vedere probabil art. 427 alin. (1) pct. 2) și 6) Cod de procedură penală, care prevăd mai multe temeiuri pentru recursul ordinar, cum ar fi și situațiile când instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, când

instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța și care ar fi esența circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța ar fi admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, că instanța nu a fost compusă potrivit legii ori au fost încălcate prevederile art. 30, 31 și 33, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens și specificarea unor concrete erori de drept în aspectul vizat (*pct. 8. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica, și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 8. din decizie*), se atestă că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile inculpatului că a procurat cartușul și l-a păstra la domiciliu, ale martorilor Bulat M, Bulat D., Gîncu M., Calganiva M., raportul de constatare tehnico-științifică nr.34 /12/1-R-4106 din data de 26.07.2017, procesul verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din data de 24.08.2017, informația eliberată de specialistul Serviciului supraveghere armament și activități licențiate din cadrul Inspectoratului de Poliție Strășeni, procesul verbal de examinare a imprimărilor audio-video, încheierea judecătorului de instrucție al Judecătoriei Strășeni din 29.06.2017, toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanțele indicând clar și argumentat motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență

prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 290 alin. (1), ca păstrarea munițiilor fără autorizația corespunzătoare (*pct. 2., 7. din decizie*).

Mai mult, poziția apărării expusă în recurs este divergentă și incertă, or, apărarea nu a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel din 10.05.2018, aceasta fiind atacată doar de procuror în latura pedepsei, prin care a fost menținută sentința în aspectul constatării vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, deci avocatul și inculpatul acceptând starea de fapt și de drept a învinuirii formulate ultimului, iar instanța de recurs a criticat decizia instanței de apel doar în partea aplicării neîntemeiate a prevederilor art. 55 Cod penal față de inculpat, dispunând rejudecarea cauzei doar în acest sens (*pct. 4. - 6. din decizie*).

Totodată, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în conformitate cu prevederile legale, prescrise în art. 61, 75, 290 alin. (1) Cod penal, corespunde principiului proporționalității și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a acestuia, precum și prevenirii de săvârșire de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane, fiind conformă și deciziei instanței de recurs din 27.11.2018, or, în virtutea prevederilor art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sînt obligatorii (*pct. 1., 2., 6., 7. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 8. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2), a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427

Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (pct. 2., 3., 7. din decizie), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

13. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Boris Druță, împotriva sentinței Judecătoria Strășeni din 20 martie 2018 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 martie 2019, în privința inculpatului Bulat Ion Dumitru, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 28 iunie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun